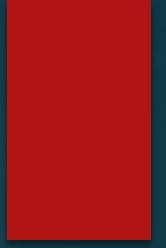

Stack

ผู้จัดทำ

นาย ชนดล สมชนะ รหัส 055950201065-0 ปวค. 59 / 2

นาย รวิชา พนิชย์สกุล รหัส 055950201072-6 ปวค. 59 / 2

Stack

สแตกเป็น โครงสร้างข้อมูลแบบลิเนียร์ลิสต์(linear list) ที่สามารถนำข้อมูลเข้าหรือออกได้ทางเดียวคือส่วนบนของสแตก สมาชิกที่เข้าลิสต์ที่หลังสุดจะได้ออกจากลิสต์ก่อน หรือ เข้าหลังออกก่อน

ส่วนประกอบของสแตก

1. ตัวชี้สแตก (Stack Pointer) ซึ่งมีหน้าที่ชี้ไปยังข้อมูลที่อยู่บนสุดของ สแตก (Top stack)
2. สมาชิกของสแตก (Stack Element) เป็นข้อมูลที่จะเก็บลงไปในสแตก ซึ่งจะต้องเป็นข้อมูลชนิดเดียวกัน เช่น ข้อมูลชนิดจำนวนเต็ม เป็นต้น

นอกจากนี้ยังต้องมีตัวกำหนดค่าสูงสุดของสแตก (Max Stack) ซึ่งจะเป็นตัวบอกว่าสแตกนี้สามารถเก็บ จำนวนข้อมูลได้มากที่สุดเท่าไร

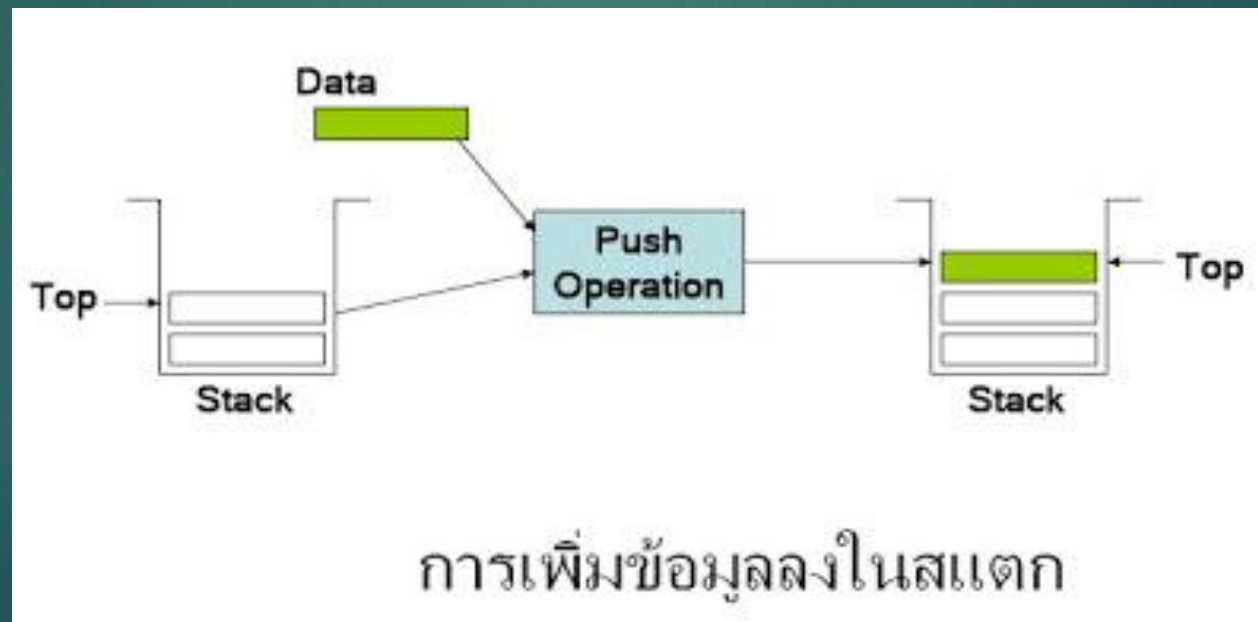
กระบวนการของสแตก

สแตกจะประกอบด้วยกระบวนการ 3 กระบวนการที่สำคัญ คือ

1. Push คือ การนำข้อมูลใส่ลงไปในสแตก
2. Pop คือการนำข้อมูลออกจากส่วนบนสุดของสแตก
3. Stack Top เป็นการคัดลอกข้อมูลที่อยู่บนสุดของสแตก

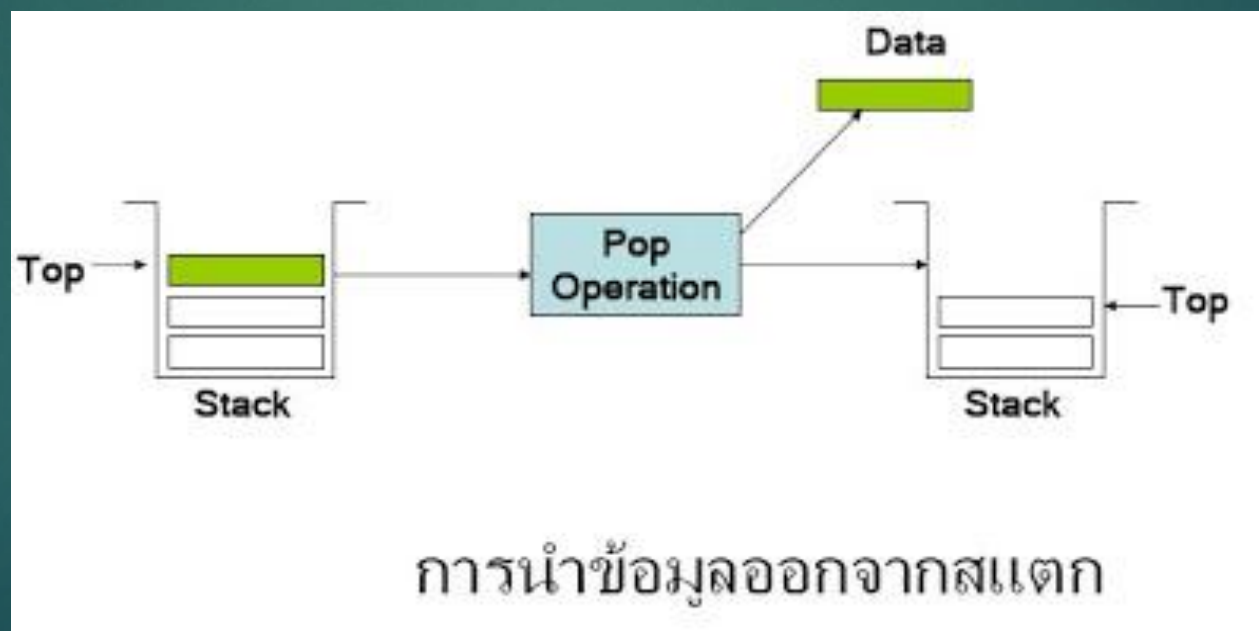
Push

คือ การนำข้อมูลใส่ลงไปในสแตกเช่น สแตก s ต้องการใส่ข้อมูล i ในสแตกจะได้ $\text{push}(s,i)$ คือ ใส่ข้อมูล i ลงไปที่ที่ท้อปของสแตก s ในการเพิ่มข้อมูลลงในสแตก

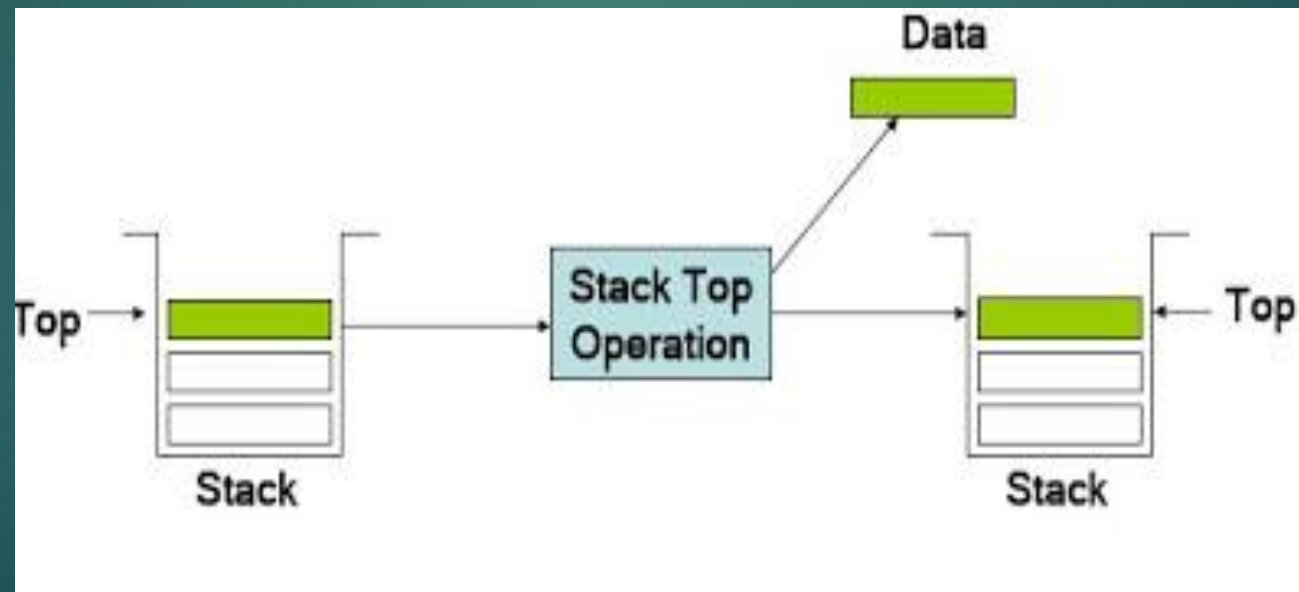
Pop

Pop คือการนำข้อมูลออกจากส่วนบนสุดของสแตกเช่น ต้องการนำข้อมูลออกจากสแตกs ไปไว้ที่ตัวแปร i จะได้ $i = \text{pop}(s)$

Stack Top

เป็นการคัดลอกข้อมูลที่อยู่บนสุดของสแตกแต่ "ไม่" ได้นำเอาข้อมูลนั้นออก
จากสแตก

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสแตก

สแตกเต็ม (Full Stack)

สแตกว่าง (Empty Stack)

สแตกเต็ม (Full Stack)

การ push สแตกทุกครั้งจะมีการตรวจสอบที่ว่างในสแตกว่ามีที่ว่างเหลือหรือไม่ ถ้าไม่มีที่ว่างเหลืออยู่ เราก็จะไม่สามารถทำการ push สแตกได้ ในกรณีเช่นนี้เราเรียกว่าเกิดสถานะล้นเต็ม (Stack Overflow) โดย การตรวจสอบว่าสแตกเต็มหรือไม่ เราจะใช้ตัวชี้สแตก (Stack pointer) มาเปรียบเทียบกับค่าสูงสุดของ สแตก (Max stack) หากตัวชี้สแตกมีค่าเท่ากับค่าสูงสุดของสแตกแล้ว แสดงว่าไม่มีที่ว่างให้ขอเก็บข้อมูล อีก

สแตกว่าง (Empty Stack)

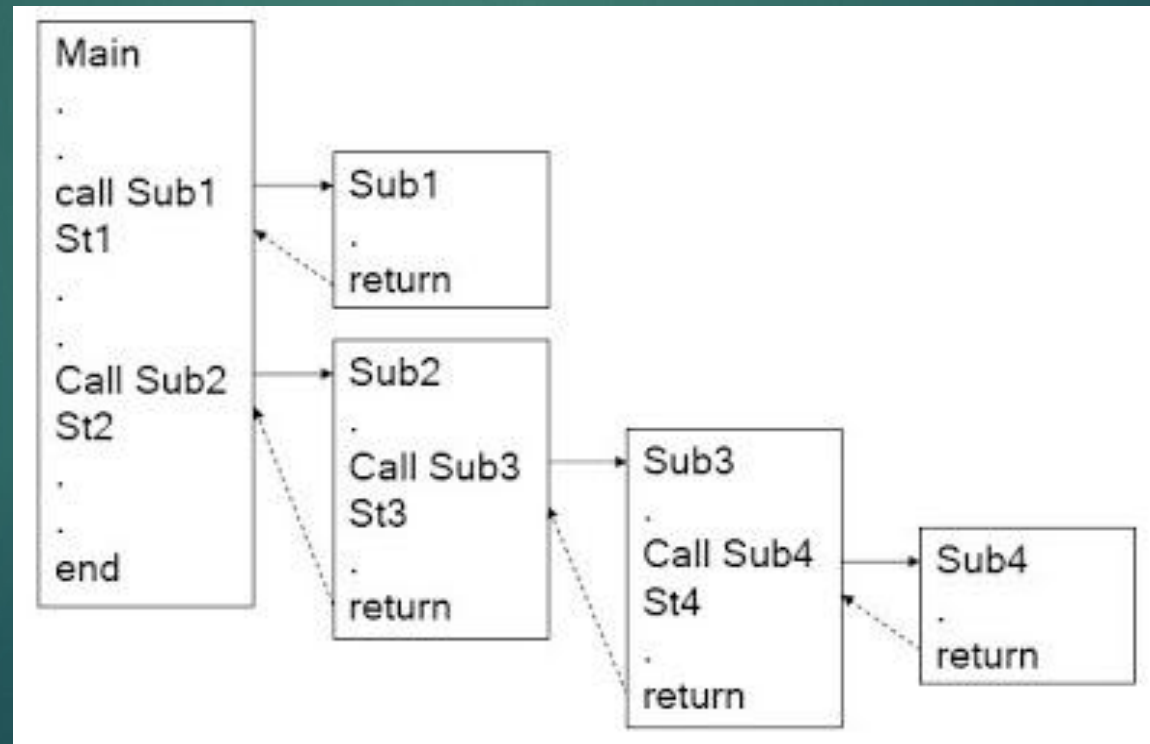
การ pop สแตกทุกครั้งจะมีการตรวจสอบข้อมูลในสแตกว่ามีข้อมูลในสแตกหรือไม่ ถ้าไม่มีข้อมูลในสแตก เหลืออยู่ เราก็ไม่สามารถทำการ pop สแตกได้ ในกรณีเช่นนี้เรียกว่าเกิดสถานะสแตกจม (Stack Underflow) โดยการตรวจสอบว่าสแตกว่างหรือไม่ เราจะตรวจสอบตัวชี้สแตกว่าเท่ากับ 0 หรือ null หรือไม่ ถ้าเท่ากับ 0 แสดงว่า สแตกว่าง จึงไม่สามารถดึงข้อมูลออกจากสแตกได้

การประยุกต์ใช้สแตก

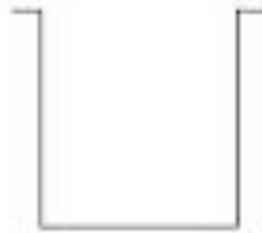
ตัวอย่างงานที่นิยมใช้กับโครงสร้างข้อมูลแบบสแตก

1. ใช้ในการจดจำการกระโดดไปมาระหว่างโปรแกรมย่อย
2. ใช้ในการเขียนโปรแกรมแบบรีเคอร์ซีฟ (Recursive)
3. ใช้ในการจดจำเส้นทางในการเดินทางของโครงสร้างข่ายงาน (Network) หรือโครงสร้างของต้นไม้ (Tree)
4. การเปรียบเทียบรูปแบบ (Parenthesis Matching)

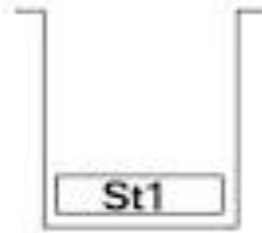
โดยมากโครงสร้างข้อมูลของสแตกจะใช้กันในเรื่องของการทำอินเทอร์รัพต์หรือการเรียกใช้โปรแกรมย่อย เนื่องจากการทำงานเช่นนี้ ต้องมีการเก็บตำแหน่งการทำงานเดิมเอาไว้ ก่อนที่จะกระโดดไปทำงาน โปรแกรมย่อยอื่น และหากต้องการกลับมาทำงานในโปรแกรมย่อยเดิมได้ต้องเป็นลำดับ

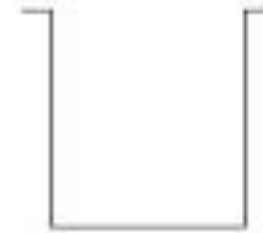
การเรียกใช้โปรแกรมย่อย

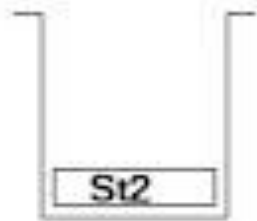
1. เริ่มต้นทำงานใน Main

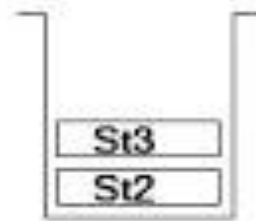
2. ขณะที่กำลังทำงานใน Sub1

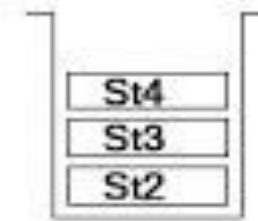
3. กลับมาทำงานใน Main

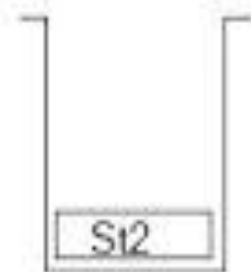
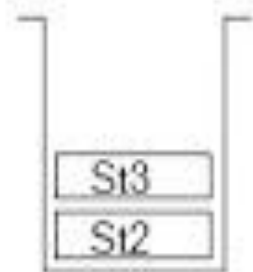
4. ขณะที่กำลังทำงานใน Sub2

5. ขณะที่กำลังทำงานใน Sub3

6. ขณะที่กำลังทำงานใน Sub4

7. กลับมาทำงานใน Sub3   8. กลับมาทำงานใน Sub2   9. กลับมาทำงานใน Main
สแตกว่างเปล่า

การคำนวณนิพจน์ทางคณิตศาสตร์

ในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยภาษาระดับสูงคำสั่งที่เป็นนิพจน์ทางคณิตศาสตร์จะเขียนอยู่ในรูปแบบของนิพจน์ Infix การคำนวณนิพจน์ในรูปแบบนี้ ตัวแปลภาษาต้องทำการ ตรวจสอบนิพจน์จากซ้ายไปขวา เพื่อหาเครื่องหมาย ที่ต้องคำนวณก่อน จะเริ่มคำนวณให้ แล้วทำแบบนี้ซ้ำ ๆ กันจนกว่าจะ คำนวณเครื่องหมายครบทุกตัวทำให้การทำงานช้าและไม่สะดวก ต่อการคำนวณการแก้ปัญหานี้ ตัวแปลภาษาจะทำงานแปลงนิพจน์ Infix ให้ อยู่ในรูปแบบที่ช่วยให้การคำนวณสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยแปลงให้อยู่ในรูปแบบของนิพจน์ Postfix

โดยทั่วไปนิพจน์ทางคณิตศาสตร์สามารถเขียนได้ 3 รูปแบบ คือ

1. นิพจน์ Infix นิพจน์รูปแบบนี้ operator จะอยู่ตรงกลางระหว่างตัวถูกดำเนินการ 2 ตัว
2. นิพจน์ Postfix นิพจน์รูปแบบนี้ จะต้องเขียนตัวถูกดำเนินการตัวที่ 1 และ 2 ก่อน แล้วตามด้วย operator
3. นิพจน์ Prefix นิพจน์รูปแบบนี้ จะต้องเขียน operator ก่อนแล้วตามด้วยตัวถูกดำเนินการตัวที่ 1 และ 2

ลำดับความสำคัญ Operator

1. เครื่องหมายยกกำลัง $^$
2. เครื่องหมายคูณกับหาร $*,/$
3. เครื่องหมายบวกกับลบ $+,-$
4. เครื่องหมายวงเล็บ $()$ กระทำก่อนเช่น $A+(B*C)$
5. เครื่องหมายระดับเดียวกัน ไม่มีวงเล็บให้ทำจากซ้ายไปขวา เช่น $A+B+C$

นิพจน์ $A*(B+C-D)/E$

ตัวที่อ่านเข้ามา	ผลลัพธ์ในสแต็ก	นิพจน์ Postfix
A	ว่าง	A
*	*	A
(	* (	A
B	* (	AB
+	* (+	AB
C	* (+	ABC
-	* (-	ABC+
D	* (-	ABC+D
)	*	ABC+D-
/	/	ABC+D-*
E	/	ABC+D-*E
		ABC+D-*E/

Thank you!